

[Andreasen (Forsinge).]

Jorden enten i Eje eller som Fæste. Det ærede Medlem Hr. Olufson rettede netop det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, hvordan han kunde tænke sig, at Statens Interesser blev varetaget i denne Forbindelse. Jeg for mit Vedkommende kunde ogsaa meget ønske, at man kunde faa klaret, hvordan Stillingen er heroverfor.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

C. O. Pedersen: Det var egentlig ikke min Mening at ville have Ordet igen, men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) maa have misforstaaet mig, naar han har faaet det Indtryk, at jeg har talt for Ekspropriation. Tværtimod, jeg har hele Tiden sagt, at jeg var en endnu skarpere Modstander af det. Nej, det, jeg mener, er, at Staten kan have Lov til at købe Jord, det har jeg ikke noget imod, men denne Jord maa Staten stille til Raadighed som Fæste eller som Selveje, efter som Ungdommen, der skal overtage den, ønsker. Saa kan det ærede Medlem og hans Meningsfæller, der er Tilhængere af Fæsteformen og har Tro til den, naturligvis mene, at Fæsteformen bliver den, der sejrer i den Konkurrence. Det skal jeg aldeles ikke udtale mig om. Men det, som for mig er afgørende, er, at begge Former staar til Raadighed for den danske Ungdom og paa ens økonomiske Vilkaar. Det var netop det, jeg sagde for til det ærede Medlem Hr. Olufson, og det gentager jeg nu: Vilkaarene maa være ens for begge Brugsformer, for Fæste og for Selveje; dette er det principale for vort Vedkommende.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg har to Gange tilladt mig at stille det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) et Spørgsmaal, men jeg har ikke hørt, at der er givet Svar derpaa. Jeg ved ikke, om det er, fordi det ærede Medlem ikke vil svare, eller om det ærede Medlem maaske har glemt det, men jeg tillader mig for tredje Gang at stille Spørgsmaalet: Er det ærede Medlem i sin Egenskab af Gaardejer villig til at afstaa et eller to Markskifter til Skattevurderingsbeløbene?

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen (Forsinge): Jeg vil gerne svare det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal derhen, at de Love, vi behandler her, kommer ikke til at ramme det Jordbrug, jeg er i Besiddelse af. (Latter). Ja, vent nu bare et Øjeblik. Den Dag, det kommer til at ramme det Jordbrug, jeg er Ejer af, skal jeg være villig til at afgive; og jeg vil jo ikke forudsætte, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal vil tro, at der er enkelte Medlemmer indenfor det danske Folkesamfund, der udenfor Loven skal melde sig frivilligt, for saa hører al Lovgivning op.

Jeg vil gerne samtidig spørge det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, om han vil udtale sig paa lignende Maade som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen med Hensyn til Brugsformen; er han enig med det ærede Medlem heri?

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Jeg vil gerne have en klar Udtalelse fra Venstres Ordfører om, hvad han mener med, at de to Principper skal stilles lige ved de Lovforslag, som eventuelt skal vedtages i den høje Rigsdag. Er det Mening, at man, hvis man skal udstykke den indkøbte Jord efter den gamle Husmandslovs Principper, skal sælge den mod kontant Betaling til den Jordværdi, som Vurderingsmyndighederne sætter paa dette Jordstykke, og saa give Køberne fri Ret til Udnyttelse af de svingende Konjunkturer, eller er det Mening, at der til den Jordværdi, som skal være Grundlaget for Rentesvarelsen paa de udstykkede Arealer, skal gives et Tillæg, som man skønmæssigt ansætter, for at naa op til Indkøbsprisen, som de paagældende altsaa skal betale? Alle disse taagede Talemaader om at stille Folk ens efter de to Principper forstaar jeg ikke, og derfor vil jeg gerne have et klart Udtryk for, hvad man mener dermed; det har baade lovgivningsmæssigt og administrativt stor Interesse at faa klaret, hvad det er, man mener. Vil man efter det gamle Princip give fuld Spekulationsmulighed i Konjunkturerne og Prissvingningerne, eller vil man anerkende, at der til enhver Tid skal være fuld Forrentning af Vurderingsprisen?